

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1619202474.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, C., zastúpený: A. B. D., E., D. D. F. D. A. XXX, proti žalovanej: G. H., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, C., zastúpená: A. I. F., E., D. D. J. XXXX/XXX, K., o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.10.2019 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva L./XXXX, právop. 27.4.2018, 353/2018, uzatvorená medzi E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX a žalovanou je neplatná. V žalobe uviedol, že žalovaná s matkou E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, uzatvorila darovaciu zmluvu, ktorej predmetom bolo darovanie nehnuteľnosti v okrese K., obci C., k. ú. C., vedenej na liste vlastníctva č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX/X. Ďalej uviedol, že matka žalobcu a žalovanej trpela minimálne od roku 2015 kognitívnou poruchou ako i neurasténiou, pričom išlo o psychické poruchy nemožnosti rozpoznávania, zhoršenia pamäti, zníženej schopnosti sústredenia. Dňa 18.10.2019 matka žalobcu zomrela. Prvotne matka žalobcu darovala nehnuteľnosti žalobcovi, avšak po naliehaní žalovanej žalobca tieto nehnuteľnosti matke vrátil tak, aby v prípade jej smrti dedili všetci dedičia. Avšak v mesiaci marec-apríl žalovaná previedla nehnuteľnosť výlučne na seba, pričom obišla žalobcu. Žalobca bol toho názoru, že matka v tom čase už o sebe krátko pred smrťou nevedela rozhodovať, dokonca sa ani nepodpisovala ako bolo zvykom a vzhľadom na prognózu jej psychických porúch nebolo možné očakávať jej zotavenie, práve naopak, jej zdravotný stav sa zhoršil, čo bolo využité zo strany žalovanej, ktorá chorú matku donútila podpísať darovaciu zmluvu a previesť majetok výlučne na ňu, pričom toto konanie nedáva zmysel, nakoľko jej úmysel isto nebol darovať len žalovanej, keďže nehnuteľnosť už raz darovala výlučne žalobcovi. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že prevod nehnuteľnosti z matky žalobcu a žalovanej výlučne na žalovanú nemal prejsť zápisom na katastri nehnuteľností, nakoľko nedošlo zo strany matky žalobcu a žalovanej k prejavu skutočnej vôle, keďže táto bola toho času vážne psychicky chorá a nemohla/nebola schopná robiť rozhodnutia sama za seba, čo do právnych úkonov, ako sa prevodu nehnuteľnosti týka. Žalobca poukázal aj na ustanovenia § 49a a 40a Občianskeho zákonníka. Mal za to, že je možné rozhodnúť o neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy najmä na základe týchto skutočností: a/ matka žalobcu a žalovanej bola v čase podpisu zmluvy vážne duševne chorá, b/ v zavkladovanej darovacej zmluve nešlo o skutočný prejav matky žalobcu a žalovanej, nakoľko táto nedokázala sama za seba rozhodovať. Dodal, že v prípade, ak súd rozhodne o neplatnosti darovacej zmluvy, táto bude následne predmetom dedičského konania.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že ju považuje za nedôvodnú, pretože sa neopiera o relevantné dôvody a neobsahuje dôkazy, že darovacia zmluva je neplatná. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že matka žalovanej bola v čase uzavretia zmluvy psychicky chorá, toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Nebohá E. B. mala síce problémy s chrbticou, chôdzou a obmedzenou hybnosťou, na ktoré sa liečila, avšak tieto nezakladajú dôvod na jej spôsobilosť alebo nespôsobilosť uzatvárať právne úkony – darovať svoj majetok v prospech osoby – svojej dcéry, ktorá sa o ňu v posledných rokoch jej života starala a opatrovala ju. Túto skutočnosť môžu dosvedčiť výpovede svedkov, ktorých navrhla v konaní vypočuť. Títo sa vedia vyjadriť k stavu, či už fyzickému alebo psychickému, nebohej E. B. v dobe darovania svojho majetku. Ďalej žalovaná uviedla, že navrhovaný petit žaloby je nevykonateľný, nakoľko určenie neplatnosti právneho úkonu súdom nie je podkladom pre vykonanie zmeny faktického a právneho stavu v katastri nehnuteľností. Žalobca preto nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení ako to predpokladá § 137 písm. c/ C.s.p. Cieľom tohto ustanovenia je vylúčenie nezmyselných žalôb o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov, ktoré zbytočne vyvolávajú ďalšie spory a miňajú sa účelu určovacej žaloby. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu považovala za nedôvodnú v celom rozsahu a žiadala ju zamietnuť.

3. Žalobca v replike označil vyjadrenie žalovanej za nepravdivé a trval na tom, že matka žalobcu bola psychicky nespôsobilá uzatvárať akékoľvek zmluvy v rozhodnom období. Navrhoval zmenu petitu žaloby, keď okrem doterajšieho určenia neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy tiež žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosť v okrese K., obci C., k. ú. C., vedená na liste vlastníctva č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXX, postavená na parcele č. XXXX/X, B. do dedičstva po poručiťovi E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, C..

4. Žalovaná už dupliku nepodala.

5. Súd uznesením zo dňa 8.8.2022 č.k. 4C/71/2019-94 vyššie uvedenú zmenu žaloby pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.8.2022.

6. Žalobca na pojednávaní uskutočnenom dňa 5.10.2022 uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na podanej žalobe a na svojich ďalších písomných vyjadreniach, na ktoré odkazuje. Mal za to, že matka žalobcu v čase podpisu darovacej zmluvy bola vážne psychicky chorá a jej zlý psychický stav odôvodňuje neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené tvrdenie preukazoval lekárskou správou zo dňa 14.12.2015, kde z vyjadrenia dcéry je možné odvodzovať zlý zdravotný stav, ktorý je ako tak udržiavaný len na základe užívania liekov. Teda žalovaná o zlom psychickom stave matky mala vedomosť už dávno, nakoľko ju opatrovala a túto skutočnosť vo svojich vyjadreniach popiera. Zároveň poukázal na diagnózy uvedené v žalobe. Nie je teda pravdivým tvrdenie vo vyjadrení žalovanej, že matka trpela len bolesťami chrbtice a obmedzením pohybu, ale aj psychickými poruchami. Žalovaná i napriek tejto vedomosti konala v rozpore s dobrými mravmi, ustanoveniami Občianskeho zákonníka a využila matkin zdravotný stav, kedy si dala od nej podpísať darovaciu zmluvu. Uviedol, že sa výslovne dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu.

7. Žalovaná na tom istom pojednávaní uviedla, že zotrúva na svojom stanovisku zaslanom súdu v júni 2021. Zopakovala, že so žalobou nesúhlasí. Petit žaloby o určenie neplatnosti darovacej zmluvy je nevykonateľný. Medzičasom tam bol pridaný ďalší petit o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva. Žalobca nepreukázal, že by darovacia zmluva bola neplatná, nakoľko nepreukázal absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy, musia byť totiž splnené podmienky neplatnosti podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca musí preukázať, že duševná porucha jej matku robila neschopnou na tento právny úkon. Poukázala na to, že jej matka mala občiansky preukaz a že robila tento právny úkon pri plnom vedomí. Pokiaľ ide o to, že jej matka bola uvedená do omylu, tu by sa jednalo o relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Ďalej uviedla, že žalobca nepreukázal, že by bol na matku vyvinutý nátlak, kto ho vyvinul a za akých podmienok.

8. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 27.4.2024 súd s poukazom na to, že z výsluchu svedkov A. B. staršieho a N. J. vyplynulo, že okrem strán sporu sú aj oni deťmi poručiťky E. B., vyzval žalobcu, aby doplnil skutkové tvrdenia v tom smere, či dedičmi, resp. do úvahy prichádzajúcimi dedičmi po E. B. sú okrem žalobcu a žalovanej aj A. B. starší a N. J.. Žalobca uviedol, že obidvaja sú dedičmi po E. B.. Žalovaná na to uviedla, že dedičské konanie po E. B. bolo právoplatne zastavené pre nemajetnosť a predložila kópiu tohto rozhodnutia súdu. Žalobca zopakoval, že A. B. starší a N. J. pripadajú do úvahy

ako dedičia po E. B.. Čo sa týka dedičov, o okruhu dedičov by sa rozhodovalo až v dedičskom konaní, preto nie sú účastníkmi tohto konania ako žalobcovia. Oni ostatní sa dedičského konania nezúčastnili, rozhodnutie im ale bolo doručené. Žalovaná vzhľadom na obsah dedičského rozhodnutia súhlasila s tým, že dedičmi sú aj A. B. starší a N. J..

9. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že i napriek znaleckému posudku má naďalej za to, že nebohá E. B. v čase podpisu darovacej zmluvy nebola schopná rozpoznať následky svojho konania. Znalecký posudok vychádzal z lekárskeho správ do roku 2015, keďže potom psychiater nebohú nevidel a lieky jej predpisoval len obvodný lekár. Lekárska správa z roku 2018 sa zaoberala skôr posúdením fyzického zdravotného stavu, nie však psychického, nakoľko bola vyšetrená lekármi z oddelenia chirurgie. Čo sa týka výpovedí svedkov, títo všetci zhodne uvádzajú, že nebohá E. B. sa dlhé roky liečila na psychické problémy a navštevovala psychiatrickú ambulanciu, pričom pri poslednej návšteve v roku 2015 je v lekárskej správe dcérou nebohej, teda žalovanou, jasne uvádzané, že bez užívania liekov bol jej stav hrozny. Ak by bol jeho vzťah s nebohú E. B. taký mrazivý, dalo by sa ťažko veriť tomu, že by ešte v roku 2004 s ním uzatvorila darovaciu zmluvu. Uvedený predmet darovania bol ním vrátený z dôvodu psychického nátlaku na nebohú E. B. zo strany žalovanej a tak, aby bol predmetom dedičstva a neboli spory v rodine. To však žalovaná využila a nechala si dom prepísať darovacou zmluvou na seba. S prihliadnutím na diagnózu E. B., ktorá trpela kognitívnou poruchou ako i neurasténiou, pričom ide o psychické poruchy charakteru nemožnosti rozpoznávania, zhoršenia pamäti, zníženej schopnosti sústrediť sa, tak ako je uvádzané i v znaleckom posudku, kde jej stav nebol dostatočne liečený a kontrolovaný pravidelnými psychiatrickými prehliadkami, mal žalobca za to, že táto v čase podpisu darovacej zmluvy v dôsledku duševnej poruchy nedokázala posúdiť následky svojho konania a žiadal preto žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

10. Žalovaná v záverečnej reči uviedla, že žalobu žalobcu o neplatnosť darovacej zmluvy zo dňa 20.4.2018, uzavretej medzi ňou a jej matkou E. B. a že predmet tejto darovacej zmluvy patrí do dedičstva, považuje za nedôvodnú. Súd vykonal náležité dokazovanie vo veci, a to najmä na riešenie prejudiciálnej otázky, a to absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 20.4.2018 z dôvodu namietaného žalobcom, že matka strán sporu bola v čase podpísania zmluvy vážne duševne chorá a že z dôvodu tohto ochorenia nedokázala posúdiť následky uzavretia danej darovacej zmluvy v prospech svojej dcéry – teda nej. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatria K. D. C., jednoznačne vyplynulo, že nebohá E. B. v čase spísania a podpísania predmetnej darovacej zmluvy netrpela takou duševnou poruchou, ktorá by ju robila pre tento úkon neschopnou. Znalkyňa jednoznačne vyslovila záver, že nebohá E. B., ako vyplynulo z dostupnej zdravotnej dokumentácie, netrpela duševnou poruchou, ktorá by obmedzovala jej spôsobilosť na právne úkony a znemožňovala, aby právne úkony vykonávala. Vychádzajúc z odborného posúdenia znalca z odboru psychiatria, žalobca nepreukázal, že by v danom prípade boli splnené podmienky ustanovené v § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto jeho žalobu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú. Taktiež z výpovedí svedkov vypočutých pred súdom, a to L. H., G. B., K. O. a A. H. vyplynulo, že nebohá E. B. bola v čase spísania a podpísania darovacej zmluvy v dobrom psychickom stave, vedela čo robí, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, chcela darovať G. – teda jej z dôvodu, že ona jediná sa o E. B. – svoju matku, vážne zaujímal a v čase potreby sa o ňu starala. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Z darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 20.4.2018 medzi E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, C., ako daryňou a žalovanou ako obdarovanou (č.l. 49), súd zistil, že jej predmetom bola nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. C., a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXX/X. Daryňa uvedený rodinný dom nachádzajúci sa v jej výlučnom vlastníctve touto darovacou zmluvou darovala žalovanej. Na zmluve je osvedčenie o pravosti podpisu vyhotovené Obcou C., z ktorého vyplýva, že daryňa E. B. predmetnú zmluvu vlastnoručne podpísala dňa 23.2.2018. Žalovaná zmluvu podpísala až dňa 20.4.2018.

12. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, vedeného pre k. ú. C. (č.l. 5), súd zistil, že predmetný rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX/X, bol ku dňu 23.10.2019 vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Vklad vlastníckeho práva žalovanej k tomuto rodinnému domu bol na základe vyššie uvedenej darovacej zmluvy právoplatne povolený dňa 27.4.2019. V konaní nebolo sporné, že žalovaná je na spomínanom liste vlastníctva vedená ako jeho výlučná vlastníčka aj v súčasnosti.

13. Z listu o prehliadke mŕtveho (č.l. 31) mal súd preukázané, že E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, dňa XX.XX.XXXX zomrela.

14. Z kópie uznesenia Okresného súdu Malacky zo dňa 6.5.2019 č.k. 12D/686/2018-19, Dnot 138/2019, vydaného notárkou A. N. K. ako súdnou komisárkou, v dedičskej veci po poručiťelke E. B., M. H., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. XXX/XX, C. (ďalej tiež len „E. B.“), súd zistil, že účastníkmi tohto dedičského konania boli okrem žalobcu a žalovanej aj A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, C. (syn poručiťelky) a N. J., M. B., nar. X.X.XXXX, bytom B. P. XXX (dcéra poručiťelky). Uvedeným uznesením súd konanie zastavil a majetok nepatrnej hodnoty vydal žalovanej, ktorá sa postarala o pohreb poručiťelky. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že poručiťelka nezanechala závet ani listinu o vydedení. Poručiťelka zomrela ako vdova a ako dedičia zo zákona v prvej dedičskej skupine v zmysle § 473 Občianskeho zákonníka by do úvahy prichádzali deti poručiťelky – žalobca, žalovaná a vyššie spomínaní A. B. a N. J.. Na uvedenej kópii uznesenia predloženej súdu právnou zástupkyňou žalovanej na pojednávaní dňa 27.3.2024 síce nie je vyznačená doložka právoplatnosti, v konaní však nebolo sporné, že toto uznesenie bolo doručené nielen žalovanej, ale aj ostatným do úvahy prichádzajúcim dedičom a že nadobudlo právoplatnosť. Rovnako nebolo v konaní sporné, že okrem žalobcu a žalovanej sú do úvahy prichádzajúcimi dedičmi po E. B. aj A. B. a N. J..

15. Žalobca v rámci svojej výpovede uviedol, že jeho matka bola chorá na nervy, na psychiku, mala depresie. Dotyčná ju týrala za ten barák. Mama potom za ním došla s nožom v ruke a chcela sa kvôli tomu pichnúť. Mama bola hotová s nervami, žalovaná ju týrala psychicky aj fyzicky, zamykala ju a nemohli sa k nej dostať. Jeho sestra N. J. sa o ňu starala, nie žalovaná. Ako sa mohla žalovaná o ňu starať, keď bola v obchode do večera. Vybavil matke opatrovateľské. Vie, že žalovaná brala matke dôchodky. Od K. Q. vie, že posledné 4 roky už k nemu mama nechodila. Všetko zapríčinila žalovaná, keby chodila s mamou k lekárovi, dali by ju liečiť do Pezinka. Pred smrťou ich už s bratom mama ani nevnímala. Žalovaná sa o mamu nestarala a teraz chce dom zadarmo. Od mamy brala len peniaze.

16. Žalovaná v rámci svojej výpovede uviedla, že v roku 2018 bo zdravotný stav matky normálny, a to aj duševný, bola aktívna, jedna usmiata žena. Opatrovala ju ona, starala sa o ňu, ona jediná zo 4 detí, ktoré tak ťažko vychovala. Po lekároch s ňou chodila, k psychiatrovi, ortopédovi, internému, aj k obvodnému lekárovi, keď mala ťažkosti. Keď otec zomrel, mama si ich dala všetkých štyroch zavolať, že kto sa bude o ňu starať a ako to s ňou ďalej bude. Ale starala sa o ňu len ona, a to bez domu, že by ho od nej pýtala. Povedala žalobcovi, že sa o ňu bude starať a žalobca jej odpovedal, že bude tam u nej spať, ak mu dá dom. Ona mu povedala, že ty chceš len dom a kde je starostlivosť o mňa. Na to nepovedal nič a všetci traja odišli. Ju to bolí do dnešného dňa, ona bola tá, čo si to s ňou vytrpela a nie oni, ani jeden. Povedala jej, že barák nechce, že sa o ňu bude starať. Má rozumné deti, ktoré sa o ňu tiež starali. Jej matka so žalobcom nechcela nič mať. Bola celý život pri nej aj s jej deťmi. Oni všetci boli doma a len pozerali, či neprišla sanitka a pod. Dom jej mama dala dobrovoľne, 23.02. jej ho podpísala. Ona bola na liečení, podpísala to až o 2 mesiace u matrikárky pani O.. Nerozumie, ako mohla ísť za ním, že sa pichne, veď to nedáva zmysel. Žalobca nehovorí pravdu, že s ňou nechodila k lekárom. Opakovala, že pri podpise zmluvy jej matkou ani nebola, bola s manželom na liečení. Pani O. s ňou pri podpise komunikovala 15 minút. Mama jej hovorila, keby som ťa nemala, môžem tu skapať od hladu a to mám ešte ďalšie tri deti.

17. Svedok A. B. (brat strán sporu) uviedol, že mama sa liečila na psychiatrii asi 40 rokov. Pred smrťou, keď za ňou chodili, ona už začala blúzniť, videla na dvore trpaslíka a kričala chyť ho. Oni jej nerozumeli, čo vlastne chce. Už vtedy teda poriadne nevnímala. Liečila sa na nohy, srdce, brat jej chodil po lieky k doktorovi. Jeho sestra N. J. sa o ňu starala 13 rokov až do konca, po jej smrti ju žalovaná odtiaľ vyhodila. Posledné roky pred smrťou ju navštevoval už len málo, keďže žalovaná im v tom bránila. Až hodinu pred smrťou sa s matkou stretol.

18. Svedkyňa N. J. (sestra strán sporu) uviedla, že mamu opatrovala 13 rokov. Poprosila ju o to žalovaná, že jej ostane barák a aj mama jej tak povedala. Keď už mama bola psychicky nanič, sestra ju zabrala na obecný úrad podpísať zmluvu, ale mama už nevedela, čo podpisuje. Od matky sa vôbec nepohla, ona chodila len hore dole. Keď zomrela, žalovaná jej zbalila veci a vyhnala ju preč. Matka už bola v tom čase mimo, ona ani nevnímala, čo podpisuje. Bola psychicky aj celkovo chorá, žalovaná ju nevodila ani k lekárovi. Posledné dva-tri roky pred smrťou chodil matku navštevovať len žalobca a nikto iný, bola tam len ona. Žalovaná došla akurát večer, vypila kávu a išla preč.

19. Svedok L. H. uviedol, že pani B. bola jeho teta. Chodil tam často, aj v lete na dvore sedávali. V čase, keď dávala darovaciu zmluvu, bola fyzicky chorá, nevládala chodiť, ale psychicky bola v poriadku. Porozprávali sa a aj mu súvisle na všetko odpovedala. Dokonca až do smrti bola taká, teda pri rozume, pri zmysloch. N. J. jeden čas u E. B. bývala, ale bola celý čas pod vplyvom alkoholu, nestarala sa o ňu a robila jej len zle. O E. B. sa starala žalovaná a jej dcéra G. B., striedali sa. Žalovaná mala s E. B. veľmi dobrý vzťah. Darovacia zmluva bola podpísaná niekedy na jar 2018. Asi dva tri dni po tom darovaní mu E. B. povedala, že rodinný dom dala dcére G..

20. Svedkyňa G. B. (dcéra žalovanej) uviedla, že pani B. sa liečila u psychiatra, chodila k ortopédovi, liečili ju na žlčník a na srdce. Dezorientovaná nebola. Bola normálna, komunikovala. Potom ju liečili na rakovinu pečene, ale to bolo až pred smrťou. Chodievala k nej ako dieťa, aj ako školáčka a potom ako dospelá. Chodila s ňou po doktoroch a vyšetreniach. Pomáhala jej v zdraví aj v chorobe. Spolu so žalovanou sa o ňu starali až kým nezomrela. N. J. sa o E. B. nestarala, pila alkohol. Babka komunikovala až do poslednej chvíle života. V roku 2018 jej povedala, že chce darovať nehnuteľnosť žalovanej.

21. Svedkyňa K. O. uviedla, že strany sporu pozná len z videnia, nemá k nim žiaden osobný vzťah. V tom čase bola zástupkyňou matrikárky, s ktorou sa striedala, keď bolo potrebné overiť podpis. Dcéra pani B. ich požiadala, či by nemohli prísť overiť podpis. Mala zmluvu a teda sa jej na to pýtali, či vie, čo ide podpisovať. Odpovedala, že áno. Zmluvu podpisovala určite dobrovoľne. Jej zdravotný stav sa im zdal normálny, akurát že nevedela chodiť. Nezdalo sa im, že by bola nejako mimo reality. Bola pri plnom vedomí, komunikovala s nimi.

22. Svedok A. B. mladší (syn žalobcu) uviedol, že pani B. bola psychicky na tom veľmi zle, kvôli tej darovacej listine, lebo bola psychicky donútená k tejto veci, najmä zo strany žalovanej. Psychiku mala takú, že sa chcela aj zabiť, že musí prepísať barák, čo z vlastnej vôle nechcela a na základe toho išli s ňou tie psychické problémy ďalej. Tam boli hádky na dennom poriadku a ona sa potom psychicky rúcala hlbšie a hlbšie. Bola aj fyzicky týraná zo strany žalovanej. Prišla s nožom za jeho otcom a bratom a hovorila, že sa chce kvôli tomu zabiť, že to musí prepísať. Nemala na výber, tak to riešila takto. Podpísanie darovacej zmluvy za účasti pracovníčky matriky bolo podvodné. Pani B. navštevoval v období rokov 2004 až 2011, staral sa o domácnosť o drevo a podobne. Potom tam prišla N. J. a dohodli sa, že on pôjde odtiaľ preč. Na otázku súdu, odkiaľ má potom vedomosti o zdravotnom stave a psychike E. B. v roku 2018, svedok uviedol, že bývali v jednom dvore. Nevidel osobne, že by žalovaná nútila E. B. k podpisu darovacej zmluvy, ale keď bol vonku, niekoľkokrát počul hádku medzi žalovanou a E. B.. Z toho vie, že žalovaná nútila E. B. podpísať darovaciu zmluvu.

23. Svedok A. H. (manžel žalovanej) uviedol, že pani B. vnímal ako zdravú ženu po psychickej stránke, vnímala, poznala, skrátka vedela, čo rozpráva. Vzťah medzi jeho manželkou a E. B. bol dobrý, starala sa o ňu viac ako bolo treba. Keď bola zamestnaná a došla z roboty, hneď za ňou prišla. V čase podpisu darovacej zmluvy bol zdravotný stav E. B. dobrý. Oni boli v tom čase na liečení.

24. Súd na návrh žalobcu ustanovil v konaní znalkyňu K. D. C. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria, ktorej úlohou bolo zodpovedať nasledovné otázky: 1/ či E. B. v čase podpisu darovacej zmluvy (23.2.2018) trpela duševnou poruchou, a ak áno, o akú duševnú poruchu sa jednalo, 2/ v prípade, že znalkyňa príde k záveru, že E. B. v čase spísania darovacej zmluvy trpela duševnou poruchou, či s ohľadom na charakter tejto poruchy bola schopná z medicínskeho hľadiska posúdiť následky svojho konania a svoje konanie ovládnuť, 3/ uviesť prípadné iné zistenia, ktoré by mohli mať vplyv na zistené závery. K. D. C. vyhotovila znalecký posudok č. 113/2023 zo dňa 16.12.2023. V odpovedi na prvú otázku znalkyňa uviedla, že v roku 2012 bola E. B. psychiatrom diagnostikovaná ľahká kognitívna porucha. Poruchu charakterizuje zhoršenie pamäti, ťažkosti pri učení a znížená schopnosť sústrediť sa dlhší čas na určitú úlohu. Pri pokusoch o psychický výkon chorý často pociťuje duševnú vyčerpanosť, efektívne učenie nového subjektívne prežíva ako namáhavé. Žiaden z uvedených príznakov nie je taký závažný, aby oprávňoval na diagnózu demencie alebo delíria. Tiež bola pani B. dlhé roky liečená na neurasteniu. Neurastenia patrí do okruhu úzkostných porúch, chorí pociťujú zvýšenú duševnú unaviteľnosť, spomalenosť, zníženú výkonnosť. Chorý môže byť unavený aj po minimálnej námahe. Obe diagnózy nie sú ťažkého stupňa závažnosti – nejedná sa o narušenie kontaktu s realitou a poruchu vnímania reality. V odpovedi na druhú otázku znalkyňa uviedla, že zo zdravotnej dokumentácie, ktorá bola vyšetrujúcej prístupná, nevyplýva, že by pani E. B. trpela duševnou poruchou, ktorá by obmedzovala

jej spôsobilosť realizovať právne úkony. Nie je dôkaz, že by trpela závažnou kognitívnou poruchou (demenciou) alebo inou závažnou psychiatrickou poruchou, ktorá by znemožňovala, aby pani B. realizovala právne úkony. Rovnako nie je dôkaz, že by sa v čase spísania darovacej zmluvy vyskytovali u pani B. závažné poruchy pamäti, poruchy orientácie, poruchy úsudku, či exekutívnych funkcií. Jej ľahká kognitívna porucha, ktorá jej bola diagnostikovaná v roku 2012 sa nerozvinula do demencie, a preto právne úkony realizované pani E. B. až do jej hospitalizácie v nemocnici v septembri 2018 sú platné, keďže mesiac pred smrťou bola vyšetrená lekármi na chirurgickom oddelení nemocnice v Malackách a tam žiadny záznam o demencii nie je. Nie je možné, aby v čase podpisu zmluvy vyšetovaná demenciou trpela a o pol roka v čase hospitalizácie v nemocnici demenciou netrpela.

25. Podľa § 137 C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a/ splnení povinnosti,

b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.

27. Podľa § 78 ods. 1 C.s.p., nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

28. Podľa § 78 ods. 2 C.s.p, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

29. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

30. Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

31. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

32. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

33. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

34. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

35. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal, aby súd určil, že: a/ darovacia zmluva uzatvorená dňa 20.4.2018 medzi E. B. ako daryňou a žalovanou ako obdarovanou, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre k. ú. C., a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený

na parcele č. XXXX/X (poznámka súdu – v súčasnosti je to už parcela č. XXXX/XX), je neplatná, b/ spomínaná nehnuteľnosť (ďalej tiež len „rodinný dom“) patrí do dedičstva po poručiteľke E. B..

36. Za účinnosti predchádzajúcej procesnej úpravy vyplývajúcej z Občianskeho súdneho poriadku súdna prax za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. považovala aj žalobu na určenie neplatnosti právneho úkonu, a to i napriek tomu, že sa na takomto základe priamo neurčuje existencia či neexistencia práva, resp. právneho vzťahu. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 1.7.2016 je situácia v tomto smere už diametrálne odlišná. Zákon totiž výslovne rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ C.s.p.) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C.s.p.). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou, ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy preto nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu (k tomu porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14.4.2021 sp. zn. 9Cdo/7/2021).

37. Pokiaľ ide o určenie neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy, jedná sa o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d/ C.s.p. Ako už bolo spomenuté vyššie, takáto žaloba je prípustná len v tom prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Podľa názoru súdu, za ustanovenie, z ktorého pre účely § 137 písm. d/ C.s.p. vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti, možno považovať len také ustanovenie právneho predpisu, z ktorého takáto možnosť výslovne (explicitne) vyplýva (napríklad ustanovenie § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách alebo ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). V danom prípade však niet ustanovenia osobitného právneho predpisu, ktorý by žalobcu oprávňoval žalovať o neplatnosť napadnutej darovacej zmluvy. Takýmto ustanovením nie je ani § 34 ods. 2 katastrálneho zákona, keďže toto ustanovenie len upravuje procesný postup okresného úradu ako orgánu štátnej správy na úseku katastra v prípade rozhodnutia súdu, ktorým bola určená neplatnosť právneho úkonu, ktorého predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľností. Súd preto žalobu v časti prvého petitu, v ktorom sa žalobca domáhal určenia neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy, ako neprípustnú zamietol.

38. V druhom petite sa žalobca domáhal určenia, že rodinný dom patrí do dedičstva po poručiteľke E. B.. V tomto prípade ide o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c/ C.s.p.

39. Základnou podmienkou dôvodnosti a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c/ C.s.p., ktorá je svojou povahou žalobou preventívnou, je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Súdna prax rovnako akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že tá - ktorá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. V danom prípade, pokiaľ by sa podanej žalobe vyhovel, sporná nehnuteľnosť by sa prejedнала v dedičskom konaní po poručiteľke E. B., pričom žalobca je jedným z jej dedičov a žalovaná, ktorá je tiež jej dedičkou, je zapísaná v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník tejto nehnuteľnosti. Vzhľadom k uvedenému niet pochyb, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

40. Ďalej sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie vo vzťahu k petitu o určenie, že rodinný dom patrí do dedičstva po poručiteľke E. B.. Poukazuje pri tom na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.5.2019 sp. zn. 8Cdo/94/2018 a z 27.3.2019 sp. zn. 8Cdo/28/2019, v ktorých tento skonštatoval, že v otázke vymedzenia okruhu strán sporu v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, možno považovať za ustálený záver, že až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore títo majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 C.s.p.). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie. V spomínanom uznesení z 27.3.2019 sp. zn. 8Cdo/28/2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež uviedol, že súd je povinný skúmať vecnú legitímáciu (a tým aj splnenie podmienky účasti všetkých subjektov právneho vzťahu v spore) i bez návrhu, teda aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu v konaní nenamieta. Ak nie je splnená podmienka účasti všetkých týchto subjektov v spore, súd v zmysle § 78 ods. 2 C.s.p. žalobu zamietne.

41. V prejednávanej veci nebolo sporné, že dedičské konanie po poručiteľke E. B. bolo právoplatne zastavené pre nemajetnosť, a že dedičmi, resp. do úvahy prichádzajúcimi dedičmi po nej sú okrem žalobcu a žalovanej aj ďalšie jej deti, a to A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, C. a N. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. P. XXX. Keďže títo sa konania nezúčastnili (ani ako žalobcovia a ani ako žalovaní), súd s poukazom na vyššie uvedené závery žalobu v časti druhého petitu o určenie, že rodinný dom patrí do dedičstva po poručiteľke, pre nedostatok vecnej legitimácie zamietol.

42. Súd však zdôrazňuje, že v danom prípade by žaloba v časti petitu o určenie, že rodinný dom patrí do dedičstva po poručiteľke E. B., nemohla byť úspešná ani vtedy, pokiaľ by sa konania zúčastnili všetci dedičia poručiteľky. Je tomu tak preto, že súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uvedená nehnuteľnosť nepatrí do dedičstva po spomínanej poručiteľke.

43. Žalobca sa domáhal určenia, že rodinný dom patrí do dedičstva po E. B. vychádzajúc z toho, že darovacia zmluva uzavretá dňa 20.4.2018 medzi E. B. ako daryňou a žalovanou ako obdarovanou, predmetom ktorej bol tento rodinný dom, je neplatná.

44. V prvom rade namietal, že v čase podpisu predmetnej zmluvy (dňa 23.2.2018) bola E. B. vážne duševne chorá. Tvrdil teda neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

45. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplynulo, že v roku 2012 bola E. B. psychiatrom diagnostikovaná ľahká kognitívna porucha a taktiež bola dlhé roky liečená na neurasténiu. Obe diagnózy však nie sú ťažkého stupňa závažnosti – nejedná sa o narušenie kontaktu s realitou a poruchu vnímania reality. Ľahká kognitívna porucha E. B. sa podľa znalkyne nerozvinula do demencie. Znalkyňa v tejto súvislosti poukázala na to, že E. B. bola mesiac pred smrťou vyšetrená lekármi na chirurgickom oddelení nemocnice v Malackách a žiadny záznam o demencii tam nebol. Skonštatovala, že nie je možné, aby v čase podpisu zmluvy vyšetovaná demenciou trpela a o pol roka v čase hospitalizácie v nemocnici demenciou netrpela. Znalkyňa uviedla, že zo zdravotnej dokumentácie, ktorá jej bola prístupná, nevyplýva, že by pani E. B. trpela duševnou poruchou, ktorá by obmedzovala jej spôsobilosť realizovať právne úkony. Nie je dôkaz, že by trpela závažnou kognitívnu poruchou (demenciou) alebo inou závažnou psychiatrickou poruchou, ktorá by znemožňovala, aby pani B. realizovala právne úkony. Rovnako niet dôkazu, že by sa v čase spísania darovacej zmluvy vyskytovali u pani B. závažné poruchy pamäti, poruchy orientácie, poruchy úsudku, či exekutívnych funkcií.

46. K okolnostiam týkajúcim sa psychického stavu poručiteľky v čase podpisu darovacej zmluvy dňa 23.2.2018 boli vypočutí aj viacerí svedkovia. Z výpovedí svedkov L. H., G. B., A. H. a K. O. mal súd preukázané, že pani E. B. v období, kedy došlo z jej strany k podpisu darovacej zmluvy, nebola dezorientovaná, ale naopak, bola pri plnom vedomí, vnímala, vedela čo rozpráva a normálne komunikovala, skrátka „bola ešte pri rozume“. Z výpovede svedkyne K. O., ktorá bola prítomná pri podpise darovacej zmluvy, je zrejmé, že E. B. si bola vedomá toho, akú zmluvu podpisuje. Jasne tomu nasvedčujú aj výpovede svedkov G. B. a L. H., ktorí sa s ňou často stretávali a ktorým sa aj zdôverila, že chce darovať, resp. že už darovala dom žalovanej. Svedkovia A. B. starší a A. B. mladší síce uviedli, že E. B. bola na tom všeobecne psychicky zle, avšak súd musel vziať zreteľ na to, že išlo o svedkov, ktorí s ňou v rozhodnom období v riadnom kontakte neboli. Prvý svedok totiž výslovne uviedol, že posledné roky pred smrťou ju už navštevoval len málo a to isté platí aj o druhom svedkovi, ktorý mal poznatky o jej zdravotnom stave len z toho, že „bývali v jednom dvore“. Svedkyňa N. J. síce v určitom období s E. B. bývala, avšak nebolo preukázané, že by sa o ňu starala. Popreli to totiž svedkovia L. H. aj G. B., ktorí uviedli, že v tom čase holdovala alkoholu. Svedok L. H. navyše tvrdil, že E. B. robila len zle. Za týchto okolností súd jej výpoveď, v zmysle ktorej bola E. B. „psychicky nanič a ani nevedela, čo podpisuje“, nemohol považovať za dostatočne vierohodnú.

47. Vychádzajúc zo spomínaných záverov znaleckého dokazovania a svedeckých výpovedí L. H., G. B., A. H. a K. O., tak súd dospel k záveru, že poručiteľka pri uzatváraní (podpise) predmetnej darovacej zmluvy nekonala v duševnej poruche, ktorá by ju robila na tento právny úkon neschopnou. Neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka tu preto neprichádza do úvahy.

48. Žalobca taktiež v žalobe tvrdil, že E. B. bola žalovanou k podpisu darovacej zmluvy donútená. Namietal teda nedostatok slobodnej vôle E. B. pri uzatváraní tohto právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

49. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalobca svoje tvrdenia v uvedenom smere bližšie vôbec nekonkretizoval. Pokiaľ svedok A. B. mladší v rámci svojej výpovede uviedol, že E. B. bola kvôli rodinnému domu psychicky aj fyzicky týraná zo strany žalovanej a že žalovaná ju psychicky donútila k podpisu darovacej zmluvy, súd poukazuje na to, že takéto skutočnosti z výpovedí ostatných svedkov vôbec nevyplynuli. Netvrdili to dokonca ani A. B. starší a N. J., ktorí inak v zásade vypovedali v prospech žalobcu. Naopak, ostatní svedkovia (s výnimkou K. O., ktorej rodinné pomery E. B. neboli známe) tvrdili, že vzťah žalovanej a E. B. bol dobrý. Svedkyňa O. výslovne uviedla, že E. B. zmluvu podpísala dobrovoľne. Z výpovedí žalovanej a jej manžela svedka A. H. mal súd navyše za preukázané, že žalovaná nebola ani len prítomná pri podpise darovacej zmluvy E. B., keďže bola v tom čase na liečení. Za týchto okolností súd nemohol vziať za preukázané, že žalovaná E. B. fyzicky alebo psychicky týrala, alebo že by ju akýmkoľvek spôsobom nútila k uzatvoreniu darovacej zmluvy. Uvedené platí obzvlášť v situácii, keď svedok A. B. mladší v rozhodnom období E. B. nenavštevoval, nikdy nevidel, že by žalovaná E. B. nútila k podpisu darovacej zmluvy a svoje poznatky v tomto smere mal získať len z počutia ich hádok, keď sa nachádzal na dvore. Možno teda konštatovať, že žalobca v konaní nepreukázal ani absenciu slobodnej vôle E. B. pri uzatváraní predmetnej darovacej zmluvy.

50. Žalobca sa napokon v konaní dovoľával aj relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy. V žalobe ale žiadne skutkové tvrdenia ohľadne relatívnej neplatnosti tejto zmluvy neuviedol, len od citoval § 49a Občianskeho zákonníka týkajúci sa omylu. Skutkové tvrdenia v uvedenom smere nedoplnil ani neskôr v priebehu konania. Keďže ani z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by E. B. uzavrela predmetnú darovaciu zmluvu v omyle, práve naopak, súd mal z výpovedí svedkov K. O., L. H. a G. B. za preukázané, že E. B. si bola vedomá čo podpisuje a aké právne následky má darovacia zmluva, súd vyhodnotil aj túto námietku žalobcu týkajúcu sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu ako neopodstatnenú.

51. Vzhľadom na vyššie uvedené závery možno konštatovať, že darovacia zmluva uzavretá dňa 20.4.2018 medzi E. B. ako darkyňou a žalovanou ako obdarovanou, predmetom ktorej bol rodinný dom, je platná a tento rodinný dom tak nepatrí do dedičstva po poručiťelke E. B..

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Keďže žalovaná mala vo veci plný úspech, súd jej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,
b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).